

Sajarah Sing Kaumpet saka Ayat Patang Puluh - Nomer Rolas

Nomer Rolas

Jeff Pippenger

2026-05-23

Asring dipratelakaké yèn manawa ana limang wong nyeksèni kacilakan montor kang padha, limang seksi mau bakal mratélakaké limang versi kang béda-béda ngenani karusakan sing padha iku; nanging ing jaman saiki, nalika Roh Suci lagi kasingkiraké saka manungsa, temtu para seksi mau kalebu uga wong-wong kang bakal ngarang lan goroh bab apa sing dideloké supaya njaga pandhangan donyané pribadi, nalika padha pracaya yèn kanthi mangkono wong-wong mau tumindak luhur. Ing sajarah kang kapendhem ana sawetara garis bebener kenabian kang manéka warna, kang dadi perlambang para seksi kang béda tumrap prastawa-prastawa kang padha. Ing Sabdaning Allah ora ana kasalahan utawa goroh, sanadyan asring ana panfsiran manungsa kang cacat ngenani prastawa-prastawa mau, nanging para seksi biblikal saka sajarah iki, manawa dipérang kanthi bener, kabèh padha sarujuk siji lan sijiné.

Pétrus punika satunggaling pralambang tumrap golongan satus patang puluh sekawan ewu wonten ing sajarah, lan paseksènipun nggambaraken satunggaling sajarah ingkang majeng saking kuciwa tanggal 18 Juli 2020 dumugi ing kawontenan tangi tanggal 31 Desember 2023, lajeng minangka satunggaling tiyang ingkang kagayut wonten ing ujian kapisan saking wahyu lahiriah, lajeng ujian kaping kalih saking wahyu batiniah ingkang badhé katutaken déning ujian litmus saking bal-balan geni Nashville, ngantos dumugining pangangkatan panji dhateng bangsa-bangsa liya.

Donald Trump ana ing sajarah kang kasamaran iku minangka wong sing ngojok-ojoki kabèh para globalis, kang kapérang saka para globalis donya, partai Demokrat, lan para RINO ing partai Republik. Dhèwèké ngebaki ciri-ciri kenabian kang gegandhèngan karo gambar kéwan galak, awit diuripaké manèh saka pati pulitik minangka kang kawolu kang asalé saka pitu. Dhèwèké dumunung ing saindhenging sajarah kang kasamaran iku, katakdiraké bakal mrentah nalika “active despotism” ditindakaké dhisik marang Amerika Sarékat lan sawisé iku marang jagad. Protestantisme murtad, minangka pasangan Trump ing loro sunguné kéwan galak saka bumi, ana ana ing sajarah para Makabé. Manéka warna perwujudan kakuwatan naga ing Perserikatan Bangsa-Bangsa lan Rusia padha dadi paseksi ing sajarah iku. Kepausan, minangka para perampok saka bangsamu, ana ing kono kanggo ngiket kabèh iku dadi siji lan netepaké wahyu mau.

Pétrus iku panjenengan, para maos ingkang kinasih. Pétrus iku satunggaling calon supados kalebet wonten ing antaraning panji saking satus patang dasa sekawan ewu. Pétrus ngadeg wonten ing tengah, titik tengah saking sawetawis garis kenabian, kanthi iman mlebet

dhateng Papan Inggang Mahasuci lan nampi owah-owahan inggang kalampahan lumantar wahyu Sang Kristus. Pétrus wonten ing Gunung Transfigurasi, papan piyambakipun badhé diowahi dados gambaripun Kristus, nalika Amérika Sarékat saweg mbentuk gambaripun kéwan galak.

“Para sadulur, kita kudu saya suda bab dhiri lan saya akèh bab Gusti Allah. Panjenengané nuntut sakehing tenaga pasamuwan; nanging tumrapping ukuran kang gedhé, kabisané umat kita kaserep déning prakara-prakara kang ora pantes. Kakehan wektu dipasrahaké marang gagasan-gagasan cilik lan tuntutan-tuntutan sepele. Gusti Allah ngersakaké supaya kita munggah menyang gunung, luwih langsung mlebu ing ngarsané. Kita lagi lumebu ing sawijining krisis, kang ngluwihi samubarang wektu sadurungé wiwit jagad iki kawitan ana, bakal nuntut panyucèkaké sakabèhé saka saben wong kang wis nyebut asmane Sang Kristus. Pakaryané Gusti Allah nuntut samubarang kang ana ing diri kita kabèh. Nanging umat kita ora bakal naté nindakaké panyucèkaké iki nganti atiné kaowahi. Wong-wong mau mbutuhaké pertobatan kaya déné Pétrus mbutuhaké. Nalika wong-wong mau wus mangkono kauripaké manèh, Kristus bisa ngandika marang wong-wong mau, ‘Kuwatna para sadulurmu,’ ‘Gembalana wedhus-wedhus-Ku,’ ‘Gembalana anak-anak wedhus-Ku.’”

“Manawa kakuwatan ilahi dipundadosaken satunggal kaliyan usaha manungsa, pakaryan punika badhé sumebar kados geni wonten ing damèn garing. Gusti Allah badhé migunakaken sarana-sarana inggang asalipun boten saged dipunmangertosi déning manungsa; para malaékat badhé nindakaken satunggaling pakaryan inggang sajatosipun saged dados berkah tumrap manungsa menawi piyambakipun boten nglirwakaken panyuwunanipun Gusti Allah. Pakaryan punika samenika dipunsawisaken dhateng manungsa. Menapa piyambakipun badhé nampi? Ing wekdal sapunika wonten kathah lawang inggang sampun kabikak lan kabukak amba tumrap para buruh. Menapa piyambakipun badhé lumebet lumantar lawang-lawang punika? Sinten inggang sampun siyap, nalikanipun Sang Guru dhawuh, ngandika, ‘Inggih kawula wonten mriki, Gusti, utusana kawula?’ Panggilan Makedonia rawuh dhateng kita lumantar panyuwunan inggang nyayat manah saking sadaya péranganing jagad, ‘Nyabranga mriki lan tulungana kawula.’” *Review and Herald*, December 15, 1885.

Kita kudu rawuh menyang gunung lan diowahi kaya Petrus, lan nalika kita nindakaké mangkono, kita bakal diresiki, kaya Yesaya. Reresik iku digambarake minangka katetepan kang kasampurnakaké nalika kakuwasan Ilahi digandhèngaké karo upaya manungsa. Panggilan Makedonia dumadi ing sajarah sing kasingit saka ayat patang puluh.

“Wektuné wis tumeka supaya upaya-upaya sing temtu lan tegas katindakaké ana ing kutha-kutha kita. Wacanen Lukas 21. Iki iku pekabaran kanggo jaman iki, lan iki katulis kanggo generasi pungkasan iki. Kita ora kena nglilani apa waé nyelani antarané kita lan pagawean sing wis diparingaké Gusti Allah marang kita kanggo ditindakaké. Upaya-upaya mirunggan kudu katindakaké supaya kayektèn kaaturaké ana ing ngarepé wong-wong sing ana ing kutha-kutha.”

“Aja nganti ana wektu kang kasia-sia kanggo mbebedah kaluputané wong liya. Sakehing pasulayan kudu mandheg. Kita kudu padha tresna minangka sedulur. Ayo padha munggah menyang ing gunung bebarengan karo Gusti Allah, supaya kita bisa bali kanthi nggawa pantulan kamulyané Gusti Allah ana ing awak kita. Panggonan siji-sijiné ing ngendi kita bisa nampa iku yaiku ing gunung bebarengan karo Gusti Allah. Ana sawijining pagawean kang kudu katindakake, yaiku nyinau Sabdané Pangéran kaya dene kapratelakaké ana ing angger-anggeré. Wis akèh maca kanthi sembrana, nanging pira ta sinau kang sajatiné? Sang Kristus urip ana ing antarané manungsa lan martakaké pranatan-pranatan saka angger-angger iku piyambak ana ing jagad.”

“Pakaryan punika badhé enggal dipuncetak wonten ing kabeneran. Kita kedah dados langkung tekun lan langkung saleh wonten ing upaya kita kanggé nerusaken punika ngantos rampung. Wektunipun sampun dumugi bilih kita boten namung kedah aktif, nanging kita ugi kedah ngarahaken lan ngempalaken kasagetan punika supados temenan ngasilaken. Manawi kita ngginakaken wekdal langkung kathah wonten ing gunung sesarengan kaliyan Allah, pakaryan kita badhé langkung manjur.”

“Kudu ana daya sing luwih ngyakinaké mlebu ing pamartalan kita. Pedhanging Roh kudu diasah manèh lan dipurih metu kanthi kakuwatan. Apa kita bakal masrahaké awak kita marang iki kaya wong-wong sing ana ing sangarepé kabèh kasunyatan kalanggengan? Kita ngersakaké supaya kakuwataning Sang Roh Suci maju lan ngrampungaké pakaryané Gusti Allah ing bumi.” Australian Union Conference Recorder, October 1, 1906.

Ing gunung iku, kang uga minangka Papan Mahasuci, kaallahan dipun-gandhèngaken kaliyan kamanungsan kita, lan Lukas 21 punika pesen tumrap generasi pungkasan, kang kedah maringi pepènget pungkasan marang kutha-kutha. Pepènget marang kutha-kutha punika minangka sawijining pakaryan kang badhé katindakaken déning para malaékat menawi kita nampik rawuh menyang gunung lan dipunowahi dados gambaripun Panjenengané. Pakaryan punika tumrap kutha-kutha, awit generasi pungkasan gesang ing satunggaling mangsa nalika “èwu-èwu kutha” badhé dipun-tumpes. Mangsa kenabian tumrap karusakaning kutha-kutha wiwit kanthi bal-balan geni Nashville, lan pakaryan pepènget wiwit saking ngriku, lan pakaryan punika dipuntandhai wonten ing Lukas 21. Lumantar taun-taun, kita sampun bola-bali nedahaken bilih Lukas 21 punika pepènget bab Islam saking bilai kaping tiga.

Ing Lukas 21, Gusti Yésus nglacak sajarah wiwit saka panampikan marang Israèl kuna minangka umat pilihané Allah, terus nganti tekan pungkasané Jaman Peteng saka panganiaya kapapalan, lan banjur mlebu marang pratandha-pratandha kang nglantaraké mlebu sajarah Millerit. Sajarah Millerit nggambaraké sajarahé wong satus patang puluh papat èwu.

Lan wong-wong mau bakal rubuh dening landheping pedhang, lan bakal digawa dadi tawanan menyang sakehing bangsa; lan Yerusalem bakal diidak-idak dening para bangsa liya, nganti mangsaning para bangsa liya kalakon. Lan bakal ana pratandha-pratandha

ing srengéngé, lan ing rembulan, lan ing lintang-lintang; lan ana ing bumi kasangsaraning bangsa-bangsa, kanthi kabingungan; segara lan ombak gumuruh; atiné manungsa padha lesu merga wedi, lan merga ngentèni prekara-prekara kang bakal nekani bumi: awit panguwasa-panguwasa ing langit bakal kaguncang. Lan banjur wong-wong bakal weruh Putraning Manungsa rawuh ana ing méga kalawan panguwasa lan kamulyan kang gedhé. Lukas 21:24–27.

Yohanes, ing pasal sewelas kitab Wahyu, nerangake manawa 1.260 taun pamaréntahan kapausan iku kanthi profètis dipasrahake “marang para bangsa liya,” lan Lukas nerangake manawa ing taun 1798, mangsané para bangsa liya iku wus kaleksanan. Banjur Kristus ngandharake pratandha-pratandha ing srengéngé, rembulan, lan lintang-lintang kang nandhani gerakan Millerit, lan dipungkasi kalawan tembung, “kasangsarané bangsa-bangsa, kanthi kabingungan; segara lan ombak gumuruh; atining manungsa padha semplah merga wedi, lan merga nunggu prekara-prekara kang bakal nekani bumi.” “Kasangsarané bangsa-bangsa” ing Lukas iku padha karo “nesuné bangsa-bangsa” ing Wahyu.

Lan para bangsa padha nesu, lan bebendumu wis rawuh, lan waktune wong-wong mati, supaya padha diadili, lan supaya Paduka maringi ganjaran marang para abdiPaduka, yaiku para nabi, lan marang para suci, lan marang wong-wong kang wedi marang asmaPaduka, cilik lan gedhé; lan supaya Paduka mbinasakaké wong-wong kang ngrusak bumi. Wahyu 11:18.

“Bebenduné” Allah dumadi ing pitu pageblug pungkasan, lan wiwit nalika Mikhaèl jumeneng lan mangsa probation manungsa katutup. Nggugahing bebenduné para bangsa iku sawijining mangsa kang nuntun menyang katutupé probation. Nggugahing bebenduné para bangsa wiwit nalika 9/11, nalika Islam saka bilai katelu rawuh, mangkono nandhani rawuhipun udan pungkasan.

“Aku weruh bilih bebenduning bangsa-bangsa, bebenduning Allah, lan wektu kanggo ngadili wong-wong mati iku kapisah lan cetha béda, siji ngetutaké sijiné; uga bilih Mikhaèl durung jumeneng, lan bilih mangsaning kasangsaran, kang durung tau ana sing padha, durung wiwit. Bangsa-bangsa saiki lagi nesu, nanging manawa Imam Agung kita wus ngrampungaké pakaryané ana ing papan suci, Panjenengané bakal jumeneng, ngagem sandhangan piwales, banjur pitung wewelak pungkasan bakal kawutahaké.”

“Aku weruh bilih papat malaékat mau bakal nahan papat angin nganti pakaryané Gusti Yésus rampung ana ing papan suci, lan sawisé iku banjur bakal rawuh pitu wewelak pungkasan.” Early Writings, 36.

Ing sajarah Millerit, nesuné para bangsa, utawa kaya kang kacathet déning Lukas, “kasangsarané para bangsa,” kaleksanan déning Islam.

“Ing taun 1838 Turki dadi melu perang nglawan Mesir. Bangsa Mesir katon nduwèni prospek gedhé kanggo nggulingaké kakuwasan Turki. Kanggo nyegah prakara iki, papat kakuwasan gedhé ing Éropah, yaiku Inggris, Rusia, Austria, lan Prusia, campur tangan kanggo nyengkuyung pamaréntahan Turki.” Uriah Smith, Synopsis of Present Truth,

Ing taun 1838, apa kang sinebut “pitakonan wetan” lagi gonjang-ganjingake bangsa-bangsa, lan “pitakonan wetan” iku ya Islam, angin wetan miturut Alkitab. Sajarah Millerite nyekseni bangsa-bangsa diguncang déning Islam lan banjur Gusti rawuh ana ing méga menyang Papan Kang Mahasuci, mangkono mau dadi pralambang nalika Gusti rawuh ana ing méga ing Rawuhipun Kang Kaping Pindho. Sadurungé rawuhipun ana ing méga, Islam nggawé susah bangsa-bangsa, lan iki pesen kang diparingaké marang Pétrus supaya diwartakaké marang kutha-kutha sadurungé karusakan “èwonan kutha.” Mangsa karusakaning kutha-kutha diwiwiti kanthi bal-balan geni saka Nashville.

“Ah, menawa umat Allah nduwèni pangrasa bab karusakan sing ngancam, kang bakal nempuh éwonan kutha, sing saiki meh wus kaserah marang panyembahan brahala! Nanging akèh wong saka antarané wong-wong sing samesthiné nglairaké kayektèn malah padha nyalahaké lan ngukum sedulur-seduluré. Nalika kakuwatan Allah kang ngréwangi mratobat tumiba ing pikiraning manungsa, bakal ana owah-owahan kang cetha. Wong-wong ora bakal nduwèni karep kanggo ngritik lan ngrubuhaké. Wong-wong mau ora bakal mapan ing papan kang ngalang-alangi pepadhang supaya ora madhangi jagad. Kritiké, panyalahaké, bakal mandheg. Kakuwataning mungsuh lagi nglumpukaké pasukan kanggo perang. Pasulayan kang abot ana ing sangarepé kita. Raketna bebarengan, para sadulur lan para sadulur wadonku, raketna bebarengan. Kencengen pasrawunganmu karo Kristus. ‘Aja sira padha ngucap, Pakempalan,... lan aja padha wedi marang apa kang dadi wediné, lan aja gemeter. Sucèkna Sang Yéhuwah Gustining sarwa tumitah piyambak; lan Panjenengané iku kang dadia wedimu, lan Panjenengané iku kang dadia girismu. Lan Panjenengané bakal dadi papan suci; nanging uga dadi watu kang ndadèkaké kesandhung lan parang kang ndadèkaké tiba tumrap kaloro kulawargané Israèl, dadi jiret lan dadi perangkap tumrap para pedunungé Yérusalèm. Lan akèh wong ing antarané bakal kesandhung, lan tiba, lan remuk, lan kajiret, lan katangkep.’”

“Jagad iki minangka sawijining pagelaran sandiwara. Para pelakune, yaiku para pedunungé, lagi nyawisaké awaké kanggo main perané ing drama agung pungkasan. Gusti Allah wis ora katon déning wong-wong. Ing antarané massa gedhé umat manungsa ora ana kasatuan, kejaba manawa wong-wong padha sesarengan kanggo nggayuh ancas-ancasé sing mentingaké awaké dhéwé. Gusti Allah mirsani. Maksud-maksud-Nya ngenani para kawula-Nya sing mbrontak bakal kalakon. Jagad iki ora dipasrahaké menyang tangané manungsa, sanajan Gusti Allah ngidini unsur-unsur kabingungan lan kaanan tanpa tertib kuwasa sawatara mangsa. Sawijining kakuwatan saka ngisor lagi makarya kanggo ndadèkaké adegan-adegan agung pungkasan ing drama iku kelakon,—Sétan rawuh kaya Kristus, lan makarya kanthi sakèhé daya pangapusaning duraka ana ing antarané wong-wong sing ngiket awaké bebarengan ing pasamuwan-pasamuwan rahasia. Wong-wong sing nyerah marang hawa nepsu kanggo sesambungan konfederasi iku lagi nindakaké rancangan-rancangane mungsuh. Sabab bakal katut déning akibat.”

“Pelanggaran wis meh tekan watase. Kacau-balau ngebaki jagad, lan sawijining kaedanan gedhé bakal enggal nekani umat manungsa. Pungkasan iku wis cedhak banget. Kita kang ngerti kayekten kudu padha nyawisake dhiri kanggo apa kang ora suwé manèh bakal nempuh jagad iki minangka sawijining kaget kang ngungkuli sakabehé.” *Review and Herald*, September 10, 1903.

“Unsur-unsur kebingungan lan kekacoan” lagi diprodhuksi minangka woh saka sistem kang déning Sister White diidentifikasi minangka “pendhidhikan sing luwih dhuwur,” kang uga diidentifikasi déning dheweke minangka “rahasyane pialang.” Padhepokan Parthenon ing Nashville iku pralambang pendhidhikan palsu kang saiki lagi ngasilaké “kebingungan lan kekacoan” kang “nguwasani sajroning sawatara mangsa.” Bal-balan geni ing Nashville digawa déning Islam lan iku nggambaraké paukumaning Allah tumrap “wit kawruh bab kabecikan lan piala.” Nalika Nashville katempuh, wiwit mangsa cekak saka pamakluman panguwuh tengah wengi, lan iki nuntun marang undhang-undhang Minggu, ing ngendi “pakempalan” piala miturut Yesaya nindakaké gerakan pungkasané nalika jagad kapeksa nampa pamaréntahan siji-donya kang diidentifikasi minangka patunging kéwan galak ing Wahyu pasal telulas. Pangidhentifikian Yesaya ngenani pakempalan piala iku selaras karo panyegelané satus patang puluh papat èwu.

Aja sira padha ngucap, “Pakuthon,” marang sakehé wong kang marang iku bangsa iki bakal ngucap, “Pakuthon”; lan aja sira padha wedi marang apa kang padha diwedèni déning wong-wong mau, lan aja giris. Sucèkna Sang Yehuwah, Pangéraning sarwa wadya, piyambak; lan muga Panjenengané dadi kang sira wedèni, lan dadi kang sira girisi. Panjenengané bakal dadi papan kasucèn; nanging dadi watu sandhungan lan karang panerak tumrap kaloro brayat Israèl, dadi jerat lan dadi pièg tumrap para pedunung ing Yérusalèm. Lan akèh ing antarané wong-wong mau bakal kesandhung, lan bakal tiba, lan remuk, lan bakal kajerat, lan bakal katangkep.

Iketenana paseksèn iku, segelena angger-angger ana ing antaraning para sakabatku. Lan aku bakal ngentèni Pangéran, kang ndhelikaké raosé saka brayat Yakub, lan aku bakal ngarep-arep marang Panjenengané. Lah aku, lan para anak kang wus diparingaké Pangéran marang aku, padha dadi pratandha lan kaélokana ana ing Israèl saka Pangéran sarwa dumadi, kang lenggah ana ing gunung Sion. Lan manawa wong-wong mau padha ngandika marang kowé: Padha golèkana marang wong-wong kang kagungan roh paniten, lan marang para juru tenung kang munèk-munèk lan komat-kamit: apa dudu sakèhing bangsa kudu golèk marang Allahé? apa wong urip takon marang wong mati? Marang angger-angger lan marang paseksèn: manawa anggoné padha guneman ora manut tembung iki, iku amarga ora ana pepadhang ana ing wong-wong mau. Yesaya 8:12–20.

Pethikan saka Sister White nedahaké yèn sawijining mangsa “kebingungan lan karusakan tatanan” nuntun marang “Sétan teka minangka Kristus.” Sétan katon kanthi nyamar dadi Kristus nalika hukum Minggu dileksanakaké.

“Lumantar dekrit sing netepaké pambangunan lembaga Kapapaan kanthi nglanggar angger-anggering Allah, bangsa kita bakal medhot dhiriné kanthi temenan saka

kabeneran. Nalika Protestantisme bakal nguluraké tangané ngliwati jurang kanggo nyekel tangan kakuwatan Roma, nalika iku bakal nggayuh ngliwati telenging jurang kanggo jejabat tangan karo Spiritualisme, nalika, ing sangisoré pangaribawané pasamuhan telung prakara iki, nagara kita bakal nampik saben asas Konstitusiné minangka pamaréntahan Protestan lan republik, lan bakal nyawisaké dalan tumrap panyebaran kasalahan lan pangapusaning pikir papal, banjur kita bisa mangerti yèn wekdalé wis tumeka kanggo pakaryan Iblis sing nggumunaké lan yèn pungkasan wis cedhak.”
Testimonies, jilid 5, 451.

Mangsa “kebingungan lan kacawuhan” dumadi sadurungé paugeran Minggu. Pas sadurungé paugeran Minggu, ing jaman sing dipralambangaké déning pakempalan kemah Exeter lan sepuluh dina ing kamar inggil sadurungé Pentakosta, satus patang puluh papat ewu kudu “ngempet dadi siji, para sedulur lan para sadulur wadonku, ... kaiket karo Kristus.” Panyegelan kelakon sadurungé paugeran Minggu, lan ana ing sajarah iku pasamuwan ala miwiti pakaryané kang pungkasan kanggo ngadegaké sawijining pamaréntahan donya siji.

Ing mangsa pamasèran, Kristus bakal dadi papan suci tumrap wong-wong mursid, nanging dadi watu sandhungan tumrap wong-wong duraka. Panjenengané bakal dadi “jebakan lan kala” tumrap para pedunungé Yerusalèm, yaiku “akeh” wong sing padha tiba, nanging tumrap wong sathithik sing kasègel “Panjenengané” bakal dadi “wedi” kanggo wong-wong mau.

“Wedi” marang Gusti Allah iku kang ora diduwèni déning Hawa, lan wong-wong kang temenan wedi marang Gusti Allah nduwèni jinising wedi kang béda karo wedi kang nempuh marang akèh wong kang kesandhung. Kaloro jinising wedi iku nandhani wong-wong kang lulus lan wong-wong kang gagal sajroning proses panggawéan ujian. Wong-wong kang lulus iku dimeteraèkaké, déné wong-wong kang ora lulus digambaraké déning angka lima, awit wong-wong mau “kesandhung, lan tiba, lan remuk, lan kejiret, lan katangkep.” Mangsa pemeteraian kang digambaraké dumadi sadurungé undhang-undhang Minggu, nalika ana sawijining mangsa kabingungan lan kaanan kang ora karuwan, iku wektu nalika pasemon babagan sepuluh prawan kaleksanan.

Sawetara wong sing kasègel, kosok baline karo wong akèh sing kesandhung, yaiku wong-wong sing “ngentosi” Pangéran, mangkono nandhakaké para prawan wicaksana sing “ngentosi.” Ana uga sawijining pangentèn-pangentèn profètis sing kasucèkaké lan sing ora kasucèkaké ana ing sajroning kaloro golongan prawan mau, kang cocog karo rong jinis rasa wedi.

“Nalika pangantèn kakung mau katon ngentèni suwé, kabèh padha ngantuk lan turu.’
Kanthi katrangan ngenani pangantèn kakung kang ngentèni suwé iku diprayogakaké lumakuné wektu nalika Gusti diarep-arep rawuh, rasa kuciwa, lan katingal kaya ana panyendhakan. Ing wektu kebak kahanan ora mesthi iki, kapentingan wong-wong kang cethak lan setengah ati enggal wiwit goyah, lan upayané padha kendho; nanging wong-wong kang pracayané dhedhasar pangawruh pribadhi marang Kitab Suci nduwèni watu karang ing sangisoré sikilé, kang ora bisa kabucal déning ombak kuciwa. ‘Kabèh

padha ngantuk lan turu;’ sawijining golongan ana ing kahanan ora peduli lan nilar pracayané, déné golongan sijiné ngentèni kanthi sabar nganti pepadhang kang luwih cetha kaparingaké. Nanging ing wengi panggodhogan, golongan kang pungkasan iki katon kaya nganti sawetara drajat kelangan semangat lan pengabdiané. Wong-wong kang setengah ati lan cethek wis ora bisa manèh nyandhak marang pracayané para saduluré. Saben wong kudu ngadeg utawa tiba kanggo awaké dhéwé.” *The Great Controversy*, 395.

Wong-wong kang ngenteni kanthi cara kang kasucèkaké iku kudu dadi “tandha lan kaelokan” nalika padha diangkat minangka panji tumrap donya ing wektu angger-angger Minggu, nalika prakara wit kawruh becik lan ala nggambaraké kawruh saka “wong-wong kang nduwèni roh-roh kenalan, lan para juru tenung kang ngipuk, lan kang kumumun” lan kawruh kang diidentifikasi déning “angger-angger lan paseksèn.” Iki minangka pacoban kang padha kaya tumrap Hawa lan Adam. Apa kita nampa pendhidhikan kang bebeneré dicampuri lan dipadhakaké karo kasalahan, utawa apa kita jejeg ngadeg ing dhasar “mangkono pangandikané Pangéran,” awit manawa padha ora ngucap manut Sabda iki, iku amarga ora ana pepadhang ana ing dhèwèké. Pendhidhikan kang bener lan kang palsu iku sawijining garis bebener kang utama ing pasulayan agung antarané Kristus lan Iblis. Nashville iku pralambang pambrontakan marang Sabdaning Allah, satemené kaya Sodom iku pralambang cabul, lan kaya New York iku pralambang kakuwatan ékonomi Amérika Sarékat lan Pentagon iku pralambang kakuwatan militèré.

Pétrus ngadeg ana ing ambang bal-bal geni ing Nashville, ing Panium lan ing gunung, kang makili ujian padaleman suci. Dheweke mangerteni manawa Adventisme Laodikia Dina-Kapitu bakal enggal dipenthang lan digawé isin nalika bal-bal geni iku tiba, lan manawa Nashville, Amerika Serikat, lan jagad iki prelu diparingi pepeling. Pesen Islam netepake para utusan kaya dene geni kang tumiba ing Karmèl netepake manawa Élia iku nabi kang sejati. Nanging pepeling marang Nashville iku ora mung bab Islam saka bilai katelu, apa manèh mung bab jinising gegaman kang dienggo ing serangan dadakan mau. Pesen pepeling kudu nerangake sabab apa Islam diidini nggawa paukuman, sawijining paukuman kang miwiti sawijining mangsa nalika éwonan kutha dirusak. Kanthi ngenali sadurunge manawa Islam bakal ngetokake sawijining serangan dadakan marang Nashville, para utusan bakal katetepake, nanging pepeling iku durung pepak manawa mung tekan semono waé.

Bal-balane geni ing Nashville iku minangka paukumaning Allah kang miwiti sawijining mangsa cekak kang bakal pungkasané tekan hukum Minggu, kang kaya ing wiwitaning mangsa iku uga minangka paukumaning Allah. Allah wis ngandharake luwih dhisik marang Adam lan Hawa apa ta wujuding pacoban iku, lan apa akibaté manawa padha gagal ngliwati pacoban mau. Sister White nedahake wigatiné bisa nalar “saka sabab tumuju marang akibat,” lan Kitab Suci nerangake manawa sawijining “ipat-ipat” tanpa “sabab” ora bakal tekan.

Kaya manuk kang mabur nglelanakaké laku, kaya walet kang mabur mrana-mrene, mangkono uga ipat tanpa sabab ora bakal tumeka. Wulang Bebasan 26:2.

Werni geni ing Nashville iku minangka “akibat,” lan “ipat-ipat” kang tumeka. Pesen pepéling iku kudu nyakup “sababé.” Pesené nabi Yunus ora mung minangka pratélan ngenani karusakan sajroning patang puluh dina, nanging uga ngetokaké kawilujengan lan pambaruan wiwit saka raja nganti saindhenging rakyat. Kang katandhesaké yaiku yèn raja lan bangsane mratobat saka lakuné kang ala. Yunus wis ngandhani wong-wong mau bab karusakan kang bakal tumeka, lan uga ngandhani yèn iku dumadi marga saka pola uripé wong-wong mau kang duraka lan ala.

Amarga kabar iku wus tekan marang raja ing Ninewe, banjur piyambakipun jumeneng saking dhamparipun, nguculi jubahipun, nutupi badanipun nganggo bagor, lan lenggah ana ing awu. Lan piyambakipun dhawuh supaya iku diproklamakake lan diumumkan ana ing saindhenging Ninewe, miturut pranataning raja lan para bangsawanipun, mangkene: Aja nganti manungsa utawa kewan, sapi utawa wedhus, ngrasakake apa-apa; aja nganti padha mangan utawa ngombe banyu. Nanging manungsa lan kewan padha kabungkus nganggo bagor, lan padha sesambat kanthi rosa marang Gusti Allah; iya, saben wong padha mratobata saking dalanipun kang ala, lan saking panganiaya kang ana ing tanganipun. Yunus 3:6–8.

Islam iku sawijining kakuwatan kalasangka, lan pitu kalasangka ing Wahyu bab wolu nganti sewelas, uga bab nembelas, nduwèni ciri-ciri kenabian sing tinamtu. Papat kalasangka kang kapisan iku paukuman tumrap Roma kaisaran amarga netepaké angger-angger Minggu kang kapisan ing taun 321. Loro kalasangka sabanjuré iku paukuman tumrap Roma kepausan amarga netepaké angger-angger Minggu ing taun 538. Pitu kalasangka ing Wahyu bab wolu nganti sewelas iku nglambangaké pitu pageblug pungkasan ing Wahyu bab nembelas, yaiku paukumané Allah tumrap manungsa amarga penegakan pangudèn dina Minggu.

Pesen pepènget saka Nashville kudu ngenali jejak-jejak langkah kang nuntun marang hukum Minggu, lan adhedhasar paseksèn kenabian, pengadilan iku ngetutaké, dudu ndhisiki sababe. Pengadilan iku minangka akibat saka penegakan hukum Minggu. Lima seksi saka sajarah kang kasamun ing ayat patang puluh kang lagi kita rembug nyedhiyakake paseksèn kang béda-béda, nanging béda karo para seksi manungsa, kabèh garis kenabian mau nyawiji dadi siji. Kanggo ngenali jejak-jejak langkah saka hukum Minggu pungkasan ing Amérika Sarékat, iku kaleksanan nalika Peter nggabungaké paseksèné Donald Trump kanggo nerangaké akibat saka bal-balan geni saka Nashville.

Pepélinging Nashville marang jagad iki yaiku yèn ing titik wektu iku Gusti Allah miwiti paukuman pungkasané marang manungsa lan bangsa-bangsa. Banjur wiwit ana mangsa karusakaning kutha-kutha lan kanthi cepet nuntun menyang ukum Minggu, nalika murtad nasional diterusaké déning karusakan nasional. Sawisé iku Sétan rawuh kanggo nyamar dadi Kristus, lan pakumpulan ala mau diadegaké nalika sepuluh raja sarujuk masrahaké karajané marang para garonging bangsamu, kang netepaké wahyu. Pepélinging Nashville kawewahan déning sajarah kang ndhisiki Nashville, yaiku kaya kang kagambar nalika Donald Trump

mbentuk sawijining gambar tumrap kéwan mau. Pesené Trump iku slomprèt pepéling kang ndhisiki bal-bal geni ing Nashville.

Kita badhé nerusaké prakara-prakara punika ing artikel salajengipun.